

23/11/76

מעלה אדומים ולא מורד צהובים

מוכתב כלשונו

ספר תורה. מאז, במשך חדשים ארוכים באו חברי מעלה אדומים, ביניהם כאלה שעונים רבות לא התפללו שהרית, והתפללו בו מדי יום ביומו עם שחר, ושמו בו מדי לילה. לילות רבים של שמירה בלב המדבר קשרו את האנשים למקום.

כך נוכחה ממשלת ישראל בהצעותיה אנשים. וכן הביאו — בכח האמונה והרצון הנהוג — את משרד השיכון ליד הקמת יחידות מגורים במעלה אדומים, בעוד אין אף מבנה הפשיה אחד באותו איזור תעשייה מפורסם שעל הקמתו החליטה הממשלה פה אחד ועל ביצועו הופקד משרד המסחר והתעשייה — שלא בנה.

משהגיע הרגע ומשרד השיכון ניגש לאישור המועמדים, לאיכלוס שלוש ושמונה קוביות המגורים הראשונות, בחרה ועדת האיכלוס, על סהרת עובדי משרד השיכון וחברת עמי דר, באנשים שהוכיחו את החלטתם הנושאה להתישב במקום, באנשים שהוכיחו כי יכולים הם לעמוד יחד עם נשיהם וילדיהם בתנאים הקשים שנכוננו להם.

תושבי מעלה אדומים היום, עשרים וחמש משפחות וששה רווקים בלבד, נושאים בנטל הקשה של קיום הישוב. שמירה של שעות ארוכות, מגורים של שלוש נפשות בחדר אחד בן עשרים ושלושה מטר מרובע ברוטו — כולל מטבח ושרותים, ומאבק מתמיד יומי על המשך פיתוח המקום והאזור כולו, וכל זאת לאחר יום עבודתם, איש איש בפרנסתו.

ועד המקום שנבחר על ידי התושבים בי בחירות דימוקרטיות מייצג את עניני המקום בפני השלטונות ואינו מניח לענין לקפוא על שמריו. הועד הקים והשיג אישור גן ילדים על ידי משרד החינוך והתרבות, נפתח קו אוטובוסים לתוך הישוב, ונעשה הכל לזירוז הקמת מבני מגורים נוספים ופיתוח ככל המישרורים. העושים במלאכה ממשיכים וי עושים. אך ישנם אנשים אשר אינם עושים אך כוחם בפיהם להרע.

גם אם הרגשותו הסובייקטיבית של אדם בתוך הכלל היא חרגת אי-שביעות רצון, דאגה בלב איש — "שיחנה" — אך אם משיח הוא אותה בקול תרועה ומעדיף לנהל ויכוח עם חבריו תוך תקיעה בשופרות הפר-סומת, אין הוא אלא כיוקב בבאר ממנה שותה מים.

אין מעלה אדומים נבנית ב"אלפי ישראל". במחנה הנוכחי אין לפי תכנון משרד השיכון מקום לשבעים משפחות. המחנה הוקם על ידי המעטים אשר מוכנים לקנותו ביסורים והנעורים בהכריהם אשר בעיר, ולא על ידי המאות הממתנינים לחלוקת הקרקעות. רבים הם התומכים, וכולם ימצאו את מקומם בעיר אשר תקום. אם נרצה אין זו אגדה.

יש להתעלות ולהתרומם במעלה אדומים — באהבה ולא להדרדר במורד הצהובים של השנאה, כי בסוף המורד נמצאת התהום.

צבי שפילמן, אריאל
מעלה אדומים, דאר 12 ביקעת יריחו

קראתי את כתבתו של יוסף צוריאלי כי "מעריב" מיום 14.1.76 — והנה, עוד בטרם עמד הישוב במעלה אדומים על רגליו וכבר מנסים להמיתו בכל הגעים הידועים לנו בישראל: שנאת הנם, תככים פוליטיים ויצואת דיבת המקום רעה.

לא אבוא להזים את טענות חלק ועיר מאנשי החוג ע"ש בן-גוריון במפלגת העבודה. אנסה רק להציג את החזון של מעלה אדומים והדרך להגשמתו.

לא תזון נפרץ הוא בישראל — קבוצת אנשים אהבי עמם וארצם, שומרי מצוות ושאננים שומרי מצוות, מנסים יחדיו להקים ישוב בארץ, ומצליחים לאחר מאבק קשה בצעדים הראשון: הם יושבים על הקרקע יחדיו. אין אנו רגילים בארצנו לישובים המוקמים ללא גוף מיישב מאחוריהם — לא תנועה, לא מפלגה ולא גוש. זה כה בלתי רגיל עד כי באין גוף תומך, "מדביקים" אותו באופן מלאכותי ומצביעים באצבע מאשימה — אלה אנשי "אמונים".

אכן אנשי "אמונים", כי אילולא האמינו בישוב הארץ לא הנו כאן, אילולא האמינו בשלמות ארץ ישראל לא ישבו בליבו של מדבר יהודה, אילולא רצו בשלמותה ובי כטהונה של ירושלים, לא היו נלחמים על זכותם לעמוד בפרץ בגופם — בדרך יריחו.

לא מפילי ממשלה המה האנשים ואין מטרתם לשררה ולעמדות כח פוליטיות. לא לבנית וילות ולהתעשרות על השבון הציבור מועדות פניהם. אהבת ארץ ישראל היא המניעה אותם לעזוב בתים מרווחים בירושלים וללכת למדבר.

לא תזון נפרץ הוא בישראל — יהודים עומדים על זכותם להקים ישוב עירוני פתוח. לא כפר, לא קיבוץ, לא ישוב אקסקלוסיבי או סגור, כי אם ישוב הטרונגי. ישוב, הי מתקיים על עמלם של אנשים בתחומים שונים ואינו מתכוון בענף כלכלי אחד, ואינו מסתגר עם סוג אנשים אחד.

נאספו במעלה אדומים אנשים מכל הר קצוות: חוקרים אקדמאים ופעילי סוגא, אנשי מסחר ותעשייה ואנשי חוק ומשפט, מתכננים ומבצעים, מגביהי עוף ומצניעי לכה, מכל ערות ישראל. נאספו כאן אנשים מכל גונוי ספקטרום הדעות בישראל: ממסדר ז'בוטינסקי ומהשומר הצעיר, מהעבודה ומר הליכוד, מחוגי הישיבות ומהחוג ע"ש בן גוריון. כן, חברי הגרעין שהקים החוג ע"ש בן-גוריון, שנאשו מדרכם העקלקלה של מנהיגי הגרעין, ועתה הם מתרמים על כך.

רצו אנשי מעלה אדומים להקים ישוב ולא, "מחנה עובדים". ישוב שיתוכנו היטב ויוקם היטב, בתשומת לב, בחסכון ובצניעות. במשך כשנתיים של פעילות הובל הרעיון צעד צעד עד לשלב הראשון של הגשמתו — איכלוס המחנה הנוכחי. אנשי הישוב נפגשו עם שרים וחברי כנסת, הרעיון הופץ מאיש לאיש — ולא בפרסומת באמצעי התקשורת. לבסוף עלו והתנהלו ואף הורדו על ידי צה"ל וזאת בהתנגדות פסיבית, ללא עקבות ללא אינצורה.

הבית הראשון במעלה אדומים, הבית ש-נבנה תוך עשתים במבצע, "חורשה ומגדל" לפני כעשרה חודשים, עומד היום וימשיך לעמוד על תילו. ביום העצמאות תשל"ה הקדש המבנה כבית כנסת והוכנס בתוכו